

Deze Courant verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Abonnement voor 3 maanden is f 3,00; voor de buitensteden f 6,00; franco door het geheele Rijk. Brieven, Gelden, enz. FRANCO te adresseren aan het Bureau dezer COURANT.

VRIJDAG, 18 FEBRUARIJ.

Advertentien van Zes regels en daar beneden worden tegen f 1,00 geplaatst; meer dan Zes regels tegen 15 cents de regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 35 cents zegelrecht betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 17 Februarij.

De troonrede, waarmede de Keizer der Franschen de zitting der beide Wetgevende Kamers, op het paleis der Tuilleries, heeft geopend, onderscheidt zich, gelijk al zijne publieke toespraken, door eenen verwonderlijken takt, om een den volke populairen toon aan te slaan. Dezen keer is Napoleon III bijzonder gelukkig geweest. Er is daarin niet een woord, dat binnen Frankrijk aan de volksmenigte, buiten Frankrijk aan de Mogendheden mishagen kan. Integendeel men ontmoet er veel, dat groot genoegen geven zal.

Niemand kan zonder voldoening, — al blijve men ook vrees koesteren voor de toekomst — lezen wat de Keizer zegt omtrent zijne gezindheid, om den vrede te bewaren. De uitdrukkingen door den Keizer gekozen om zijne vredesgezindheid te doen kennen, zullen, zonder stootend te zijn voor de Mogendheden, fier klinken in de ooren der Franschen. »Als Frankrijk betuigt dat het vrede wil, dan moet men het gelooven; want het is sterk genoeg om niemand te vreezen, en 't behoeft bij gevolg niemand te bedriegen.» Daarom, en als blijk daarvan, zal het leger, dat reeds niet 30,000 man vermindert is, nog 20,000 man naar hunne haardsteden terug zenden. Deze woorden zijn des te meer geschikt om in Frankrijk indruk te maken; naarmate de Engelschen meer blijk geven van hunne vrees voor een inval der Franschen. Het zelfvertrouwen van het Fransche gouvernement, dat zich ontwapent op het oogenblik dat Engeland vreesachtig zijne kusten met oorlogtuig en manschappen bedekt, is wel geschikt, om het Fransche volk in goeden luim te brengen.

Ongetwijfeld ook moet de gedeeltelijke ontwapening van Frankrijk op de Mogendheden van het Vasteland een goeden indruk maken. 't Is altijd een blijk van goede gezindheid, dat niet zonder groote waarde is.

't Zou evenwel onvoorzigtig zijn daaraan te veel waarde te hechten. Want de wijze, waarop de eerste 30,000 man huiswaarts gezonden zijn, is meer eene bezuiniging dan eene ontwapening. Dewijl de kaders zijn behouden, kunnen de 30,000 man weder morgen worden opgeroepen, en dienst doen zoo goed als de beste troepen, dewijl de huiswaarts gezonden volmaakt geoefend zijn in den wapenhandel. Het is te verwachten, dat ingelijks zal worden gehandeld met de 20,000 man, die nu op het punt staan om met onbepaald verlof te vertrekken. Op dien voet is de vermindering van het leger, ofschoon het cijfer van 50,000 man aanzienlijk is, niet er daad als politieke maatregel van minder gewigt. Maar hij zal daarentegen een groot financieel voordeel aanbrengen.

Intusschen mag men niet uit het oog verliezen, dat het Fransche Gouvernement niets verzuimt om de tuighuizen, het materieel van oorlog met de meeste zorg te voorzien van al hetgeen bij een oorlog zou kunnen noodig zijn; terwijl van den anderen kant, zonder veel geraucht de maritieme macht van Frankrijk is meer ontwikkeld wordt. Dit is eene omstandigheid, die de bezorgdheid der Engelschen niet zonder reden in hooge mate gaande houdt.

Het blijkt uit dit alles, dat de ontwapening van Frankrijk, ofschoon waarborg voor het behoud van den vrede op dit oogenblik, verre is van een duurzamen waarborg op te leveren. Eigenlijk is er zelfs geene ontwapening; er is slechts verpozing van troepen, die ten getale van 50,000 man in plaats van in hunne garnizoenen, in hunne haardsteden gaan uitrusten; midde-lerwijl al het noodige of met zorg wordt behouden, of met krachtige hand wordt voorbereid, wat tot een oorlog vereischt wordt.

Intusschen de vredelievende verklaring, gestaafd door het geven van verlof aan 50,000 man soldaten, zal aan de volken in Europa eene aangename tijding zijn. Wij vertrouwen nogtans dat de gouvernementen, hoe gaarne zij dit bericht ook zullen vernemen, zich niet zullen laten verleiden, om daarop zoo veel te betrouwen, dat zij zich met er daad ontwapenen. Althans zeker zal Engeland niet zoo dwaas zijn.

Verder bespreekt de Keizer in zijne redevoering nog

twee belangrijke punten: de verkregene resultaten en het lot der politieke vrijheid.

De resultaten sinds den *coup d'état* bereikt, wat de stoffelijke belangen betreft, zijn groot. De Keizer schat de vermeerdering der roerende waarde op twee duizend millioenen. Wij gelooven niet dat die schatting overdreven is. Daarbij komt nog dat ook de vaste goederen naar gelang in waarde zijn geklommen. Vergelijken met den toestand, die in 1848 was, dan mag men de verkregene uitkomsten verbaasd noemen.

Evenwel men verlieze thans niet uit het oog, dat die hooge vlugt der verschillende, roerende en onroerende waarde voor een groot gedeelte is toe te schrijven aan overdrevene speculatie-zucht; en dat van den anderen kant een kanonschot voldoende is, om in dien zoo veel gouden bergen belovenden stand van zaken eene ruimsse bres te schieten. Daarin meer dan in de inkrimping van het leger zouden wij een waarborg voor den vrede zoeken; zoo de Keizer niet was een dier absolute karakters, die plotseling van het eene uiterste tot het andere overgaan.

Wij hadden niet verwacht dat in de Fransche troonrede de politieke vrijheid zou worden besproken, op het oogenblik dat de politie te Parijs zelfs de vrijheid der internationale korrespondentie bemoeijelijkt. De Keizer is voor de moeijelijkheid van het onderwerp niet terug gedeinsd, en heeft met er daad eene phrase ontmoet, die, zonder iets degelijks te zeggen, voor het groote publiek nogtans iets bevredigends heeft: »Wie het be-treuren zou,» zoo spreekt hij, »dat der vrijheid geen grooter deel is gegeven, dan zij is antwoorde: dat de vrijheid nimmer een staatkundig gebouw van duurzamen aard stichtte; de vrijheid komt eerst dan, wanneer de tijd den stand van zaken heeft bevestigd.»

Men kan niet ontkennen, dat de Keizer zich behendig uit de netelige kwestie heeft gered. Hij huldigt de vrijheid; hij erkent dat ze moet en zal komen; maar de tijd is daarvoor niet rijp. Dit is niet alleen de meening des Keizers; maar zelfs van een der warmste en stoutste verdedigers der vrijheid, van den graaf de Montalembert. Intusschen gaat het gouvernement voort met ruim gebruik te maken van de diktatoriale magt, waarmede het bekleed is.

Wij hebben reeds met een enkel woord gemeld dat het voorstel-Waldbott c. s. strekkende dat de Pruisische Tweede Kamer besluiten zoude om Z. M. te verzoeken de bekenden anti-katholieke ministerieele verordeningen op te heffen, met 175 tegen 123 stemmen verworpen is. Wij zullen heden nog eenige bijzonderheden mededeelen van 't geen er voorgevallen is in de zitting, waarin die verwerping heeft plaats gehad. De rapporteur, de heer von Gerlach; meende in de zaak zelve reden genoeg te vinden, om zich niet tot eene bloot juridische behandeling te beperken; hij meende dieper te moeten doordringen in de verhouding, waarin de Katholieke Kerk staat tot de Staat, en tot de verhouding van de Katholieke Kerk tot de wetstijke protestanten, met name tot de Lutheren in zijnen schoot op te nemen. Hij beweerde in de aangevoerde, en op zich zelf weinig gewigtige bezwaren het bewijs te vinden, dat het in Pruisen met de Katholieke Kerk beter gesteld was dan in andere Staten, waar zich gansche andere gebreken voordeden. Om te toonen dat de minister van eeredienst wel mild en toegevend mogt genoemd worden, las hij een besluit voor van den Spaanschen Koning Karel III. Hij erkende voorts de zegenrijke werking op het volk door de missien voortgebracht, en maakte uit de verschillende gunstige of ongunstige beoordeelingen van Katholieken zelve de slotsom op, dat het politie-oppertoezicht over de Jezuiten aan de regering niet konde onttrokken worden.

De het eerst op den rapporteur volgende protestantsche redenaar, de heer v. Bethmann-Hollweg, berispte den heer v. Gerlach, dat hij niet zoo zeer in de funktie van regter over de aangevoerde bezwaren was opgetreden, maar zich veel meer als advocaat voor twee tegenovergestelde partijen had gesteld, en de objectieve gerechtigheid niet in het oog had gehouden. Spr. verlangde bepaaldelijk eene gelijkmatige behandeling der beide be-

lijdenissen, bewees de rechtbreking van het besluit van 22 Mei, verdedigde den aartsbischop v. Spiegel tegen de beschuldiging van den heer v. Gerlach, doch billikte daarentegen het besluit van 16 Julij door eenige uit de lucht gegrepene, met de geschiedenis strijdige beschuldigingen tegen de Jezuiten. Ten slotte stelde hij voor, dat het ministerie mogt verklaren, dat volgens het besluit van 22 Mei de missien ook niet verboden waren, in katholieke gemeenten, te midden van zuiver evangelische provincien.

Vervolgens werd een zamenraapsel van versleten pamflet-beschuldigingen tegen de Jezuiten, voorgedragen door den heer Bayer, ten gevolge van de herhaalde vermaning des presidents aan den redenaar, dat er volstrekt niemand naar hem luisterde, merklijk bekort.

Voor het voorstel hadden zich uit den boezem der katholieke fraktie en uit alle deelen der Kamer vele redenaars laten inschrijven, van welke echter, in weerwil dat de zitting negen uren duurde, slechts de heeren v. Waldbott, August Reichensperger, Wentzel en graaf Stolberg-Stolberg aan het woord kwamen.

Zegvierend ontzenuwde Reichensperger de door v. Gerlach tegen de Jezuiten aangevoerde beschuldigingen, bewees de strijdigheid der bewuste besluiten met de grondwet en derzelve krenking van Kerk en Staat, en verdedigde het verlangen der voorstellers naar een adres aan den Koning, als gegrond op de door Z. M. sedert zijne troonsbestijging jegens de Katholieken betoonde welwillendheid. Hij eindigde met de verklaring, dat zoo de Katholieken al niet de meerderheid in de Kamer, zij mogt thans de magt der waarheid voor zich hadden.

De ministers van Binnenlandsche Zaken en van Eeredienst herhaalden wat wij reeds in het verslag der Kommissie hebben medegedeeld. De laatste verzocht de Katholieken toch op den goeden wil der regering te rekenen; voorts in plaats van aan de bestaande verschillpunten, zich veel meer aan de voor beiden gemeenschappelijke overtuigingen vast te houden, en den nu eenmaal niet te verhinderen strijd te voeren als broeders, als gedoopten in den naam der Heilige Drieëenheid, als verlost in het onschuldig bloed van Jezus Christus, als dezulken, die eenmaal rekenschap moesten geven, ook over de hier behoorende te huis woorden en daden, als de Heer komen zal om levenden en dooden te oordeelen. »Zegt vrij aan uwe kiezers», zeide hij, dat de regering gefaald heeft; maar zegt niet, dat het der regering ontbreekt aan goeden wil.

Men moet bekennen, dat deze verklaring in allen gevalle eenen goeden indruk moest maken; doch die fraaije woorden nemen de eenmaal bestaande en de regten der Katholieken kwetsende ministerieele verordeningen niet weg; zij geven ook geen waarborg, dat niet, vroeg of laat, de eene of andere overheid ze tegen den zin der ministers in zal toepassen, en daarom kunnen zij ook niet geacht worden de bestaande bezwaren te hebben opgeheven.

De zitting van den 17 de Februarij, waarin alle aanwezige Katholieken, op een enkelen na, die uit Berlijn was afgevaardigd en zich daaraan onttrok, met de meerderheid der tot de linkerzijde der Kamer behorende Protestanten voor de aanneming van het voorstel gestemd. Onder de tegenstemmenden telde men ook den heer von Bethmann-Hollweg met zijne partij, die wel de kwetsing van de konstitutioneele regten der Katholieken erkende, doch slechts den vorm van een adres afkeerde. Verplaatst men nu de 25 stemmen van deze partij, dan blijft er slechts eene meerderheid van 2 stemmen tegen het voorstel over, en deze 2 stemmen zijn die van de ministers v. Westphalen en v. Raumer. Deze stemmen, gepaard met die hunner kollega's, hebben dus als het ware de beslissing gegeven. Al zijn dan nu de bezwaren van Pruisen's Katholieken niet door een adres aan de voeten van den troon gebragt, zoo kan men zich desniettemin verzekerd houden, dat de Koning de stem zijner katholieke onderdanen heeft gehoord.

De Minister van finantien heeft dezer dagen aan de Kamer ingezonden zeer uitvoerige nummers van Beantwoording op de verslagen der Kommissie van Rapport-

tenre, hetwelk de wet ontwerpen tot regeling van de algemeene komptabiliteit.

Wij ontleenen aan die stukken eenige vooropgestelde beschouwingen van algemeenen aard, onder opmerking dat de nommers vergezeld gaan van gewijzigde ontwerpen, die echter het aangenomen stelsel onveranderd laten. Door de Kommissie van Rapporteurs is gisteren besloten dat een tweede onderzoek in de sekte noodig is, zoodat die voordragten, eerlang aldaar op nieuw zullen worden behandeld.

Zonder juist alle theorien te willen veroordeelen, die niet gegrond zijn op ervaring en praktijk, meent de Ondergeteekende dat toch de ondervinding van het verledene geen verwerpelijke leidraad is bij de beoordeeling van maatregelen voor de toekomst. Hij had dus wel gewenscht, dat bij het onderzoek der op den 16 Mei 1851 voorgedragen wets-ontwerpen tot regeling van de Rijk's algemeene komptabiliteit, de kommissie van Rapporteurs, acht gevende op de geschiedenis der Nederl. finantien, zich in de eerste plaats hadden afgevraagd aan welke hoofdoorzaken in vroegere jaren de teruggang in den staat der geldmiddelen was toe te schrijven geweest, of het zoogenaamde preventieve toezigt van de Rekenkamer, in de wetten van 9 Juli 1814 (Staatsblad N. 76) en 21 Juli 1820 (Staatsblad N. 15) als grondslag aangenomen, en in het wezen der zaak niet verschillende van het stelsel der wet van 3 Okt. 1841, ooit heeft kunnen strekken om finantiële misslagen en uitgaven buiten de begroting te keeren, en of niet veel eer het opgehouden van de dwalingen, die vroeger hebben plaats gehad, daaraan is toe te schrijven, dat de Regering betere beginselen heeft aangenomen, dat er van de zijde der Staten-Generaal nauwkeurig is toegezien, en vooral dat een stelsel van openbaarheid het vroegere stelsel van geheimhouding heeft vervangen.

Geen twijfel of de Kommissie zou zich dan ras hebben overtuigd dat het toezigt eener Rekenkamer, hoe onmisbaar en van hoe veel gewigt voor den Staat, geen anderen waarborg kan afschaffen dan tegen de lands komptabelen; en dat juist de voornaamste oorzaak van het vroegere kwaad gelegen was in de meening, die te lang heeft geheerscht, als of dat toezigt in dier voege kon worden geregeld, dat de wetgever zich daar alleen op kon verlaten, als op een voldoende middel om iedere verkeerdheid en alle wanorde in het beheer der finantien te verhoeden.

Er is nu in het finantiële beheer een betere weg ingeslagen, doch vaste waarborgen tegen nieuwswaardwalingen van dien beteren weg leveren de bestaande verordeningen niet. Nog altijd ontbreekt het aan wettelijke voorschriften tegen een vermenging van fondsen over verschillende dienstjaren, zoo bemerkerend bij het onderzoek naar het finantiël evenwigt, tegen de instelling van bijzondere rijk's fondsen, die de eenheid van het evenwigt verbreken en dat onderzoek nog moeilijker maken; tegen de aanwijzing van middelen, die geene inkomsten zijnde, ongemerkt den Staat zouden verarmen en den schuldenlast steeds hooger zouden kunnen opvoeren, terwijl de rekeningen met overschotten zouden prijken; tegen de onwettelijke instelling van staatsbegrotingen, die misrekeningen en teleurstellingen kunnen baren; tegen de verdragde afsluiting der begrotingen; tegen de schadelijke door hunne nalatigheid den Staat beletten zich jegens hen te libereeren; tegen de verdragde indiening der rekeningen aan de Staten-Generaal enz.

In al die leemten en gebreken op een zoo volledig mogelijke wijze te voorzien, en dus zelfs de mogelijkheid van misleidende voorstellingen en daaruit voortvloeiende zorgeloosheid, eens voor al weg te nemen, onbedrevenen zelfs in staat te stellen om zich elk oogenblik en met volkomen zekerheid met al Land's finantiële toestand bekend te maken; is het doel dezer wetsvoordragten, inzonderheid van het ontwerp II, waarvan de Regering dan ook niet kan denken dat men de noodzakelijkheid zou hebben betwijfeld.

En wat leert nu de ondervinding op het punt der zoogenaamde preventieve beoefeningen van de Rekenkamer, waar de Kommissie zoo veel gewigt aan hecht, dat zij alleen om de wijzigingen die daarin worden voorgesteld, deze wets-ontwerpen wil hebben afgekeurd? In de Memorie van Toelichting is beweerd, dat naauwelijks een achtste deel der uitgaven aan het preventieve toezigt der Rekenkamer wordt onderworpen.

De kommissie moge nu in § 10 de som der renten van de nationale schuld, als waren dit geene Staats-uitgaven meer, afrekken van het totaal der begroting, ten einde dit te beweren tegen te spreken, zij moet evenwel toegeven, dat er van een bedrag van 7,70,010,338.75 aan uitgaven slechts 18,346,390.99 aan den maatregel eener voorafgaande verveening wordt onderworpen. Die voorafgaande verveening, waarin zich alle preventieve beoefeningen van de Rekenkamer als in een brandpunt vereenigen, strekken zich dus ter naauwernood over een achtste gedeelte der staatsbegroting uit.

De renten der nationale schuld, die slechts van de begroting worden overgeboekt op eene andere rekening wegens de rentefondsen, staan, wat men ook bewere, gelijk met alle andere verordeningen, tot welke betaling de minister van Finantien de vereischte kredieten opent eer de Rekenkamer de uitgaaf heeft onderzocht.

De hoofdgraad der halve de te onderzoeken valt is deze: heeft het middel van krediet-opening zulke slechte uitkomsten opgeleverd, dat men den maatregel eener voorafgaande verveening, inderdaad voor raadzaam moet houden en daarom moet toestaan waar slechts krediet-opening is?

Aan staatskrediet-openingen zelve, ofschoon zij, gelijk gezegd is, meer dan zeven achttien der staats-uitgaven omvatten, had de Rekenkamer tot heden geen ander deel, dan dat zij van de daartoe gereserveerde sommen kennis nam op het papier; hetgeen niet zou hebben belet, dat de minister van Finantien, des goedvindende, meer krediet-opening had verleend dan de gereserveerde sommen toelieten; en wel met dat gevolg, dat de begrotingen waren overschreden, dat er eene verkeerde bestemming aan die gelden ware gegeven, in één woord, dat er alle verkeerdheden mede plaats hadden gegrepen, die de kommissie van Rapporteurs op het oog heeft.

Hebben die verkeerdheden inderdaad plaats gehad? Neen, in geen enkel geval; en de Rekenkamer is daar, om deze verklaring, zoo noodig, te logenstruffen.

Wat nu, gedurende een reeks van jaren, voor is goed gegaan, wenscht de Regering ook op het overblijvende te toelaten, dat men het beginnef te verbinden met eenheid van

uitvoering. In plaats van, wil zij het geheel der begroting bij krediet-opening beschikbaar stellen, behoudens later onderzoek van de zijde der Rekenkamer.

In den grond hebben de voorgestelde wijzigingen in den werkring van dat kollegie geene andere of kleinere strekking. De voorloopige kennis, die het thans nog neemt van krediet-openingen, is niet overeen te brengen met art. 122 der Grondwet; daarom, en ook omdat het is eene geheel doellooze bemoeienis, die nimmer den minsten waarborg heeft geschonken of schenken kon, wil de Regering ze hebben afgeschaft, en zoop zij het later onderzoek, waartoe de Rekenkamer even als thans zal zijn geroepen, in het vervolg geene verevening meer wil hebben genoemd, het is omdat verevening goedkeuring insluit, goedkeuring zich gronden moet op verantwoording, en de verantwoording der staats-uitgaven en ontvangsten, volgens art. 122 van de Grondwet, behoort te geschieden aan de wetgevende magt, die dus ook alleen hare goedkeuring kan schenken aan het gehouden beheer.

Geene bedriegelijke theorien, uitlopende op schijnwaarborgen tegen ingebeelde gevaren, heeft de Regering ten grondslag gelegd van hare voorstellen, maar wel heeft zij de ondervinding en de praktijk geraadpleegd, en hetgeen deze haar leerden met alle naauwgezetheit aan de eischen van de Grondwet getoetst.

Mogen de Belgische komptabiliteits-wetten, die op de Belgische konstitutie zijn gegrond, denkbeelden en begrippen huldigen, die blijkbaar zijn overgenomen uit onze verordeningen, gelijk die vroeger bestonden of nog bestaan, het kan voor ons geene reden zijn om te volharderen bij hetgeen reeds sedert eene halve eeuw noch met de Nederlandsche staatsregeling, noch met de lessen der ondervinding meer overeen te brengen is.

Daarna wordt overgegaan tot de beantwoording der alomderlijke paragrafen van de Nota der Kommissie van Rapporteurs.

Aan het antwoord op het verslag omtrent het ontwerp II ontleenen wij het navolgende:

De Kommissie van Rapporteurs over het Ontwerp tot zamenstelling van de Algemeene Rekenkamer en tot regeling van hare taak, heeft, wat de algemeene strekking van dat ontwerp betreft, doch zonder op nieuw in beoordeeling te treden van het stelsel van kontrole van 's Rijk's uitgaven, vier punten ter sprake gebracht, en wel, in de eerste plaats, het al dan niet doelmatige van de instelling van referendarissen bij de wet.

§ 1. Zoo als terecht door een lid der Kommissie is aange-merkt, staat de instelling van referendarissen bij de wet, in onafscheidelijk verband met het geheele stelsel, hetwelk ten grondslag ligt van de voorgedragen ontwerpen. Dat echter de Algemeene Rekenkamer, gelijk daarbij al verder wordt gezegd, slechts zou zijn een bureau van becijfering en ver- slaggeving kan men zoo gaaf niet toestemmen. Misschien zou men, bij eene oppervlakkige beschouwing, de Rekenkamer aldus kunnen noemen in hare betrekking tot de wetgevende magt en de ministers, zeer zeker niet in hare betrekking tot de komptabelen, over wie zij gezag oefent. Deze bijzonderheid mag men bij de behandeling van het eerste vraag- punt vooral niet uit het oog verliezen, omdat juist in het repressieve stelsel, altes voor de Rekenkamer zich zal oplos- sen in rekeningen en verantwoordingen van rekenplichtigen.

Wat men er ook van zeggen moge, in het wezen van de zaak oefent dus de Rekenkamer eene regtsmagt uit over de komptabelen; zij doet uitspraak over het mijn en dijn, tus- schen den Staat en zijne rekenplichtigen, in het hoogste res- sort en zonder eenige verantwoording.

In deze omstandigheid, die men zich niet verbloemen kan of mag, is het dubbel-pligt van den wetgever, om, in het belang zoowel van den Staat als van den komptabele, te zorgen dat er goed regt worde gesproken, voorafgegaan van een streng, naauwkeurig en onpartijdig onderzoek.

Want nu, in het algemeen, bij de regterlijke kollegien, als zoovale waarborgen voor onpartijdig regt, bepaalde vor- men zijn voorgeschreven; wanneer reeds daar, in de meeste gevallen, de voorlichting van het publiek ministerie is bevo- len, hoeveel te meer zijn dan die vormen noodzakelijk, hoe- veel te minder kunnen zulke vormen worden gemist, bij een kollegie als de Algemeene Rekenkamer! Om eene regterlijke betrekking te kunnen bekleden, behoort men, volgens de wet, bepaalde vereischten te bezitten, in de eerste plaats, die van regtskennis. Om lid van de Algemeene Rekenkamer te kunnen zijn, behoeft men niets van dien aard te bezitten: de Grondwet wil alleen, dat de Koning de benoeming doe uit een drietal kandidaten; door de Tweede Kamer van de Sta- ten-Generaal voor te dragen, zonder meer.

Men ziet alhier niet hoe de taak der leden van de Re- kenkamer, Rekenkamer, daardoor, zoo als de Kommissie regt- voor, een gedeelte op de referendarissen zou worden overge- dragen, of hoe het werk daardoor zou worden verdeeld tus- schen het kollegie en zijne ambtenaren. Het voorloopig on- derzoek van de rekening zal nu niet geschieden ten gerieve van het lid rapporteur: het zal der gansche vergadering tot inlichting dienen; geene aanmerking van welken aard, geene bedenking of tegenbedenking, hetzij van den referendaris, hetzij van een der leden, zal aan de kennisneming der ver- gadering worden onthouden, en daarom zal ook aan den re- ferendaris de gelegenheid worden gegeven om bij de beradsla- gingen ter vergadering zijne aanmerkingen nader toe te lichte- ren en te verdedigen.

Dat zijn invloed, wanneer hij bakwaam is, daardoor mis- schien zal vermeederen, is wel mogelijk, maar dat hij ge- vaarlijk zou zijn, omdat volgens het ontwerp de aanstelling, de bevordering en het ontslag van die referendarissen groote- lyks zou, afhangen van den Minister van Finantien, wiens handelingen zij hadden te kontroleeren, kan men niet zoo gereedelijk toegeven.

Bij art. 2 van het ontwerp is de benoeming der referen- darissen niet opgedragen aan dien minister, maar aan den Koning, op de voordragt van het kollegie.

De instelling van referendarissen bij de wet, in plaats van onopgevaardigd en schadelijk, is integendeel zeer rationeel en noodzakelijk.

Eindelijk zij hier nog aangemerkt, dat de instelling van referendarissen bij de wet is overgenomen uit de organieke wetten op het hof van rekeningen in Frankrijk.

Daar bestaat die instelling reeds sedert 1807, dus hagenoeg een halve eeuw, zonder dat er ooit de kwade gevolgen uit

zijn ontstaan, die de kommissie vreest. Integendeel heeft de ondervinding er meer en meer de heilzame werking van doen ken- nen, en werd zij daar steeds gehandhaafd tot op den huidigen dag.

§ 2. Als tweede punt van behandeling wordt door de kom- missie ter sprake gebracht het al of niet noodzakelijke of wen- schelijke van de ontbinding van het tegenwoordig kollegie, uitmakende de algemeene rekenkamer.

De zoo geheel veranderde werkring van de rekenkamer volgens de aangeboden wetsontwerpen, zou, naar het inzien der regering, van zelf tot eene ontbinding en nieuwe benoe- ming van de leden der Kamer moeten leiden. Intusschen vol- strekte noodzakelijkheid bestaat daartoe niet, en de regering zou thans, na kennis genomen te hebben van de nota der kommissie, ongaarne het voorstel daartoe doen.

§ 3. De regering heeft de instelling van een openbaar mi- nisterie bij de rekenkamer niet voorgedragen, en acht het daarom overbodig thans over het meerdere of mindere nut van zoodanige instelling uit te weiden.

In den gisteren gehouden gemeenteraad is het verzoek geweigerd om de Zaagmolenpoort en de Wetering-bar- riere voortaan des nachts open te houden.

De verordening tot voorkoming van de hondsdelheid is aangenomen. Dienvolgens zullen geene honden dan gemuilband mogen, losloopen. Allen honden, mits ge- muilband, zullen voor wagens mogen gespannen worden, tot uitoefening van bedrijf.

Het rapport van het stedelijk bestuur, betreffende het onderzoek eener betere bediening van het Buikstoker-voet- gaf aanleiding tot eene uitvoerige discussie; het voor- stel van het bestuur om de pacht op te zeggen, in af- wachting, wat het Rijk, de eigenaar, doen zal, werd aangenomen.

De heeren Paul van Vlissingen en J. P. Dudok van Heel alhier hebben ten dienste der scheepvaart eene be- langrijke verbetering uitgevonden en aangebracht aan het bekende toestel van den heer Roulet, om uit zee water gezond drinkbaar water te stookken, iets hetwelk op lange- zeereizen van een onberekenbaar nut, ja zelfs onmisbaar is. De aangebrachte verbeteringen bestaan in het vol- gende: 1e. De toestel beslaat niet meer ruimte dan een gewone kombuis; 2e. de ventilator wordt met toebehooren vervangen door een dubbel werkend luchtpompje, dat allezius eenvoudig en aan geen reparatie onderhevig is; 3e. de zamenstelling der onderscheidene deelen is zoor- ingerigt, dat de toestel zonder vrees voor onklaar ge- raken gedurende de zeereis, veilig aan heeren reeders kan worden aanbevolen.

De Java-Bode bevat nog het volgende bericht uit Batavia:

Ongeveer ten 10 ure in den avond van 23 Decem- ber bespeurde de opperstuurman van het alhier op den 18 jl. ter reede aangekomen, te Rotterdam te hais behoorende, geheel nieuw en zijne eerste reis doende barkschip Wena, kapt de Ruellas, eene brandbuit in dien bodem. Onmiddellijk deed hij onderzoek naar de oorzaak en bevond dat er brand in het achterruim be- stond. Dadelijk werden de noodige maatregelen gene- men om dien te blusschen, dan weldra brak de lichte- laaije vlam uit. Van al de oorlogsvaartuigen op de reede snelden de sloepen met brandspuiten toe, en de brave matrozen, aangemoedigd door hunne volijverige offi- cieren, waren den geheelen nacht werkzaam, doch vruchteloos, nemende de brand hand over hand toe. In den morgenstond nam Zijner Majesteits stoomschip Borneo het brandende schip op sleptonw en bragt het op de bank; een gat is in den bodem aangebragt, om het te doen zinken, doch terwijl wij dit schrij- ven, brandt het schip steeds voort, zonder dat eenige hoop op blusschen bestaat. Van de gedeeltelijk reeds aangebroken lading is niets gered kunnen worden; het brandend is bij tijds over boord geworpen en persoon- lijke ongelukken zijn tot dusverre niet te betreuren. Ook de Schout bij nacht, kommandant der marine in Nederl. Oost Indie heeft zich naar de reede begeven, en zijne bevelen tot blusschen van den brand persoonlijk uitgevaardigd. Men verneemt de oorzaak van den brand te moeten toeschrijven aan broeiing der lading, doch zulks kan nog met geen zekerheid bepaald worden. Des- avonds ten 6 ure, stortte de laatste, zijnde de fok- mast neder."

In het kiesdистриkt Deventer is tot lid der Provinciale Staten van Overijssel gekozen: de heer Mr. G. Dum- bar, met 163 van de 253 stemmen. De heer Mr. H. W. Jordens had 68 stemmen; de overige 22 stemmen waren over verschillende personen verdeeld.

Z. M. heeft 19 benoemd tot burgem. van Tiel: Jhr. P. A. Reuchlin, 2e. tot burgem. van Hersaen, Batenburg en Berg- haren, J. C. Ch. van Bommel.

Van wege het ministerie van Buitenlandsche Zaken is bekend gemaakt dat, te rekenen van den 15 Feb. 1853 bij alle Kantoren van den Rijkstelegraaf berigten worden aangenomen, voor de volgende plaatsen in Groot- Britannië: Aberdeen, Bath, Bridgewater, Boston, Carlisle, Concastor, Dundee, Exeter, Lancaster, Mary- port, Northampton, Perth, Plymouth, Reading, Shrews- bury, Tauton, Whitehaven en Wigan. Het tarief voor

de berichten naar deze plaatsen wordt nader bekend gemaakt.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN

FRANKRIJK.

PARIJS, 15 Febr. Gisteren heeft koning Jérôme in handen des Keizers den bij de koninklijke voorgeschreven eed afgelegd. Ook aan de ministers en den president van den Staatsraad werd de eed afgenomen.

Heden heeft het Wetgevend Ligchaam zijne eerste openbare zitting gehouden. Zij leverde weinig merkwaardigs op, behalve een incident, dat voortviel met den heer Bouhier de l'Ecluse, die een brief wilde voorlezen hebben, hetwelk geweigerd werd door den voorzitter, die den heer Bouhier van het lidmaatschap vervallen verklaarde, als hebbende den eed geweigerd. De heer Bouhier protesteerde hiertegen. Eerst over 14 dagen kan hij nu den eed afleggen.

Graf d'Haussonville, oud-zaakgelastigde van Lodewijk Philips te Brussel en later te Madrid, is gearresteerd en ter beschikking van den commissaris van politie gesteld, wegens gebrek aan eerbied jegens den Keizer; zijne misdaad was, zeide men, dat hij verzoeking gebragt had in den trein der rijtuigen, die bij gelegenheid van de opening der Wetgevende vergadering naar de Tuilerien in beweging stelde. De Graaf is echter terstond weder in vrijheid gesteld. Het schijnt te blijken dat zijne beschuldiging zeer overdreven was, en dat hij alleen gevat is om eenige woorden, die hij tot zijn zoon, een 9jarig knaapje, dat hij bij de hand hield, had gesproken.

De zaken van het H. Graf worden nu langer zoo meer verwikkeld. De heer Lavalette, Fransch gezant te Konstantinopel, heeft zich, na onbeschrijfelijk veel moeite en verdrietelijken te hebben verduurd in het belang der Katholieken in Palestina, in zijne pogingen om godsvruchtboomd gezien door de trouwloosheid der Russische autoriteiten.

Met een uitvoerig verslag, door hem over deze neteligen zaak in het licht gegeven, blijkt o. a. dat Mgr. Van der Pij, Patriarch van Jeruzalem, zich naar Bethlehem begeeten te midden eener groote menigte, die hem ontmoet kwam. De geestelijkheid met het kruis voorop begaf zich in statigen optocht naar de kerk, die sedert 95 jaren niet geopend was geweest voor eenige tijdsduur. De Grieksche Bisschop was woedend over den voorrang der Latijnen, en had mannen, met wapenen om den Prelaat den intogt te belemmeren; maar het getal en de houding der Katholieken was zoo indrukwekkend, dat de rustverstoorders van hun nemen afzagen en door een verborgen deur aflogen. De Patriarch heeft op Zaterdag van de Quatertemperdagen in Dec. in de kerk des H. Verlossers, priesters gewijd; een plegtigheid die sedert 500 jaar niet had plaats gehad.

De Grieksche geestelijken te Jeruzalem zijn zeer verstoort op hunnen patriarch, die naar Konstantinopel vertrokken is, met zich nemende de sleutels der kerk te Bethlehem, doch tevens aanzienlijke kostbaarheden, als een geschenk voor de Sultane Valide.

(Per telegraaf.) PARIJS, 16 Febr. De *Moniteur* heeft heden een cirkulaire van den minister van Oorlog, houdende de ten uitvoerlegging van het keizerlijk besluit, tot vermindering van het staande leger met 20,000 man.

MADRID, 10 Febr. H. M. heeft gisteren den nieuwen gezant van Venezuela, belast met het sluiten van een handelsverdrag met Spanje, ten gehoor ontvange.

Thans is de uitlag van 290 verkiesingen bekend, 232 ministeriële kandidaten zijn gekozen. Men berekent, dat van de 340 afgevaardigden, ten minste 200 voorstanders van het kabinet zullen zijn. De regering is zeker van de meerderheid voor alle ontwerpen, zij zal aanbieden.

Men verzekert dat het kabinet slechts een gematigd gebruik van zijne overwinning anaken, en de vrijheid der pers en de overige openbare vrijheden, verboden zal.

De junta der openbare schuld heeft den datum 28 dezer maand bepaald, voor de vijfde openbare inschrijving tot terugkoop van de amortisabele schuld; dien einde is een som bestemd van 1,500,000 realen. Op denzelfden dag zal de opening plaats hebben van inschrijvingsbiljetten uit Amsterdam, Londen en Parijs, ten behoeve der uitgeschrevene konversie van 99,061 realen diffused, in nieuw gekonsolideerde.

ENGLAND.

LONDEN, 15 Febr. De heer d'Israeli interpelleerde gisteren het kabinet in het Huis der Gemeenten wegens de voor-Keizer Napoleon beleedigende uitdrukkingen, die de heer Wood gebragt had in een redevoering aan de kiezers van Halifax. Lord Russell beantwoordde die

interpellatie op eene wijze, waarin de heer d'Israeli genoegen scheen te nemen.

De *Globe* berigt dat de begroting van Marine, die Vrijdag in het Huis der Gemeenten zal worden voorgedragen, 400.000 £ hooger zal zijn dan op het budget van het loopende jaar.

Uit New-York wordt gemeld dat in Californie zeer veel sneeuw gevallen is, zoodat alle communicatie is gestreund. Ook waren eenige rivieren overstroomd.

Het voorstel van den gen. Cass, ten doel hebbende, om aan de mogendheden van Europa te beletten kolonien te vestigen op het grondgebied der Vereenigde Staten, is met groote meerderheid aangenomen.

Uit Boston wordt gemeld, dat aldaar eene gesluisterde voorname dame op het tooneel verschijnt, om concerten voor de armen te geven.

Berigten uit Panama bevestigen de gewelddadige verdrijving der Jezuiten uit de republiek Ecuador.

(Per telegraaf.) LONDEN, 16 Febr. Heden verneemt men dat de stoomboot *Victoria* tusschen Dublin en Liverpool is vergaan. Honderd der schipbreukelingen hebben daarbij het leven verloren.

Gisteren is de intrest der schatkistbiljetten van 1 tot 1 penny daags vermindert.

DUITSCHLAND.

KEULEN, 16 Febr. De *Deutsche Volkskalle* is heden ten tweeden male in beslag genomen, wegens artikelen over de verwerping van het voorstel-Waldhoff.

Met den aanvang der lente zal met den reuzenbouw van eenen vasten brug over den Rijn voor deze stad een begin worden gemaakt; tegen het jaar 1857 zal hij moeten voltooid zijn.

Het *Mainzer Journal* berigt uit Wiesbaden, dat men eene minnelijke beslissing nopens de bezwaren van de Bisschoppen der Opper-Rheinsche kerkprovincie te gemoet ziet.

Men is in Frankfort zeer verontwaardigd dat de aanspraak van den heer Prokesch v. Osten ter opening der Bondsvergadering, door toedoen van de *Frankfurter Postzeitung* en van het *Journal de Francfort* vroeger aan het publiek, dan aan de gezanten en hoven is bekend geworden.

Men schrijft aan een Saksisch blad uit Weenen, dat men in Hongarije een zeer uitgebreid komplot op het spoor zou gekomen zijn, hetgeen talrijke arrestaties van beide geslachten ten gevolge moet gehad hebben.

Men schrijft uit Munchen dat de Pruisische regering zich reeds met de gekoaliseerde staten in verbinding heeft gesteld, ten einde gemeenschappelijk het tijdstip te bepalen voor het hervatten der tolkonferentien te Berlijn. De heer v. Meiner zal Beijeren weder bij dezelve tegenwoordigen.

Nu men verneemt heeft de koning van Beijeren, die zich thans te Rome ophoudt, aldaar de besluiten ondertekend, waarbij aan de staatkundige veroordeelden in Beijeren amnestie verleend wordt.

BERLIJN, 15 Febr. De *A. A. Z.* berigt uit Rome, dat Z. H. Pius IX bij het vernemen van den dood van Z. E. den Kardinaal v. Diapenbroek moet gezegd hebben: *Wij verliezen in hem veel, zeer veel; zijn welles is in de tegenwoordige omstandigheden moeilijk te herstellen; hij was ons voor Pruisen, wat Kardinaal Gousset voor Frankrijk is.*

Het Oostenrijksch-Pruisisch handelsverdrag is nog niet ondertekend.

De *N. Pr. Ztg.* is in beslag genomen wegens het opnemen van de proklamatie van Kossuth aan de Hongaarsche soldaten.

De te Londen genomen besluiten omtrent de Grieksche troepenafzending, zijn den 1sten dezer door de belangenhebbende mogendheden geratificeerd. De Russische regering bemerkt een groote laauwheid ten opzichte van de Montenegrijnsche vraag.

Van het oorlogstooneel der Montenegro vernemen men niets nieuws. De troepen staan nog in dezelfde posities en de wapenschorsing duurt steeds voort. De *Lloyd* wil weten dat de Vladika geneigd is om over de door Omer-Pacha gestelde voorwaarden in onderhandeling te treden.

ITALIE.

De Sardinische Kamer van Afgevaardigden heeft den 11 dezer het ontwerp van wet op de personele belasting aangenomen met 79 tegen 47 stemmen.

Een telegrafische dépêche van 12 te Turijn ontvange, meldt dat te Milaan en overigens op alle punten in Lombardije de meest volmaakte rust heerschte.

Van Milaan zelf verneemt men overigens niets nieuws. De staat van beleg blijft nog voortduren.

Een dagblad van Zurich verklaart dat onderscheidene Engelschen, alsmede bewoners van Tessin en Piemont zijn gearresteerd. Sommigen hunner hadden betrekkelijk veel geld bij zich.

De *Patria* van Novara berigt, dat al de staatkundige vlugtelingen, tot dusverre woonachtig in de nabijheid van de Piemontesche grenzen, op last van de Sardijnische regering zich in eene bepaalde stad, naar hunne keuze zullen moeten vestigen.

BELGIE.

BRUSSEL, 16 Febr. De Kamer van Vertegenwoordigers heeft gisteren de algemeene beraadslaging over het budget van openbare werken, den 2 dezer reeds begonnen, ten einde gebragt.

STADSNIEUWS.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 17 Februarij.
ONDERTROUWD (17 Febr.): J. E. Beijer met A. Swagerman.
GETROUWD (16 Febr.): J. H. Stook D. met M. A. Jasper.
J. W. Schmieder met G. Bolmeijer.
BEVALLEN (15 Febr.): M. C. Mohr, geb. Middelhoff, Z. - M. G. Greving, geb. Rogmans, D. - (16 Febr.): A. van Tuerbergen, geb. Knol, D.
OVERLEDEN (14 Febr.): G. J. van de Laarschot, 28 j. - (13 Febr.): H. H. Tebbel, 46 j.

HANDELSBERIGTEN.

AMSTERDAM, 17 Februarij.
TAXATIE EN BESCHRIJVING DER KOFFIJ in Veiling bij de Nederl. Handelsmaatschappij.

Te AMSTERDAM, 14 Maart 1853.
159,163 Balen JAVA, 17,997 " " Ligg. te SCHIEDAM.
11,344 " " " " DORDRECHT.

N ^o . Balen.		Cents.
1.	4081 bont geelachtig Menado enk. BS.	32 a 32½
2.	979 geel Preanger.	31 a 31½
3.	2192 graauw geelachtig d ^o .	30 a 30½
4.	1469 blank d ^o .	28½ a 29
5.	5388 redl. grof geelachtig met BS.	29 a 29½
6.	11234 blank enk. BS.	28½ a 29
7.	36021 d ^o . d ^o . iets minder.	28½ a —
8.	1670 d ^o . iets Spek-Aard.	28½ a 29
9.	9835 bleek groenachtig Kadoe.	28½ a —
10.	17215 ordinair bleek groenachtig.	28 a 28½
11.	9563 groenachtig.	28½ a —
12.	20380 ordinair Havana-Aard.	27½ a 28
13.	1020 knap groen West-Ind. Aard.	30½ a 31
14.	7030 bont d ^o . d ^o .	29½ a —
15.	4761 knap groen iets ros.	29½ a —
16.	3828 goed d ^o .	29 a —
17.	1127 ros groenachtig Preanger.	28 a 28½
18.	1702 graauw d ^o .	29 a —
19.	5965 bleek groenachtig Demerary-Aard.	29 a —
20.	5770 graauw beslagen.	27 a —
21.	8238 diverse Sorteringen.	— a —

Liggende te SCHIEDAM.

N ^o . Balen.		Cents.
1.	1000 blank Menado enk. BS.	31 a 31½
2.	9220 goed blank Preanger.	29 a 29½
3.	1677 blank groenachtig Kadoe.	28½ a —
4.	2844 groenachtig d ^o .	28½ a —
5.	2380 blank Havana-Aard.	28 a —
6.	876 diverse Sorteringen.	— a —

Liggende te DORDRECHT.

N ^o . Balen.		Cents.
1.	1699 geelachtig Preanger.	30 a 30½
2.	1000 geel Menado enk. BS.	32½ a 33
3.	3970 knap blank Preanger.	29½ a —
4.	1904 bont graauw Demerary-Aard.	29½ a —
5.	1726 graauw Preanger.	29 a 29½
6.	1045 diverse Sorteringen.	— a —

Te ROTTERDAM, 17 Maart 1853.

152,057 Balen JAVA.

N ^o . Balen.		Cents.
1.	2000 bruin	33½ a 34
2.	1715 licht bruin	32½ a 33
3.	1715 licht bruin	32½ a 33
4.	1715 licht bruin	32½ a 33
5.	2100 geel Preanger	30 a 30½
6.	5048 blank geelachtig d ^o .	30 a —
7.	25402 d ^o . d ^o . d ^o . enkel BS.	29½ a —
8.	17296 blank Preanger.	28½ a 29
9.	2048 grof blank beslagen.	29 a —
10.	1211 mooi groen iets ros.	30 a 31
11.	687 knap groen Spek-Aard.	30 a 31
12.	3695 bont groen d ^o .	29 a 29½
13.	10497 bont groenachtig.	28½ a —
14.	1122 graauw groenachtig Preanger.	29 a 29½
15.	902 d ^o . d ^o .	29 a 29½
16.	1854 bont Havana-Aard.	28½ a —
17.	5142 graauw beslagen Preanger.	29 a —
18.	2757 d ^o . d ^o .	28½ a —
19.	2130 ord. beslagen.	27½ a —
20.	1147 d ^o . d ^o .	27½ a —
21.	1021 ord. groenachtig.	28 a 28½
22.	3772 bleek d ^o .	28½ a —
23.	39156 blank Havana-Aard.	28 a —
24.	2292 ord. d ^o .	27½ a —
25.	875 gemeen Demerary-Aard.	27 a —
26.	2057 blank Triagt met zwart.	24½ a —
27.	3216 diverse Sorteringen.	— a —

Ofschoon onder de bovenstaande partijen KOFFIJ, Balen kunnen gevonden worden, die niet geheel vrij van Steen en Steengruis zijn, achten wij het van te weinig belang om daarvan bijzondere vermelding te maken.

Te Amsterdam bij G. L. VAN LANGENBUYSSEN, Drukker en Uitgever.